

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318201272
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6318201272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou, v právnej veci žalobkyne: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX A., proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, IČO: 35805731, so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený spoločnosťou RR Legal Corp., s. r. o., so sídlom Humenské nám. 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46789634, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

V. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou doručенou súdu dňa 01.06.2018 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ďalej určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.702,75 Eur, ako aj nahradiť trovy konania. Svoju žalobu zdôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 280,- Eur. Žalobkyňa sa zaviazala, že túto sumu vráti spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť aj poplatok za garantovanú službu špecifikovanú v bode 4 zmluvy, a to vo výške 240,79 Eur pevnou sumou. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala podľa tejto zmluvy zaplatiť žalovanému sumu 520,79 Eur, a to v 58 týždenných splátkach vo výške 8,68 Eur, pričom suma týždennej splátky nebola rozdelená na úhradu istiny a na úhradu úroku, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný. Čas bol dohodnutý nie za obdobie jedného roka, t.j. 365 dní, ale za obdobie 420 dní (60 týždňov). Za obdobie kalendárneho roka bola teda žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v skutočnosti úrok za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne ($280,81 \times 100 : 382,38 = 73,44 \%$ ročne).

Súčasťou spornej zmluvy o úvere bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni službu, obsahom ktorej je aj preberanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru na základe úverovej zmluvy. Žalobkyňa zaplatila celkom 520,79 Eur, poskytnutý úver bol 280,- Eur /úver bez úrokov a poplatkov/, bezdôvodné obohatenie tak predstavuje sumu 240,79 Eur. Dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 700,- Eur. Žalobkyňa sa zaviazala, že túto sumu vráti spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť aj poplatok za garantovanú službu špecifikovanú v bode 4 zmluvy, a to vo výške 360,50 Eur pevnou sumou. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala podľa tejto zmluvy zaplatiť žalovanému sumu 1301,98 Eur, a to v 60 týždenných splátkach vo výške 21,70 Eur, pričom suma týždennej splátky nebola rozdelená na úhradu istiny a na úhradu úroku, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný. Čas bol dohodnutý nie za obdobie jedného roka, t.j. 365 dní, ale za obdobie 420 dní (60 týždňov). Za obdobie kalendárneho roka bola teda žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v skutočnosti úrok za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne ($280,81 \times 100 : 382,38 = 73,44$ % ročne). Súčasťou spornej zmluvy o úvere bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni službu, obsahom ktorej je preberanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru na základe úverovej zmluvy. Žalobkyňa zaplatila celkom 1301,98 Eur, poskytnutý úver bol 700,- Eur /úver bez úrokov a poplatkov/, bezdôvodné obohatenie teda predstavuje 601,98 Eur. Dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.000,- Eur. Žalobkyňa sa zaviazala, že túto sumu vráti spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť aj poplatok za garantovanú službu špecifikovanú v bode 4 zmluvy, a to vo výške 515,- Eur pevnou sumou. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala podľa tejto zmluvy zaplatiť žalovanému sumu 1.859,98 Eur, a to v 60 týždenných splátkach vo výške 31,- Eur, pričom suma týždennej splátky nebola rozdelená na úhradu istiny a na úhradu úroku, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný. Čas bol dohodnutý nie za obdobie jedného roka, t.j. 365 dní, ale za obdobie 420 dní (60 týždňov). Za obdobie kalendárneho roka bola teda žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v skutočnosti úrok za poskytnutie úveru vo výške 73,44 % ročne ($280,81 \times 100 : 382,38 = 73,44$ % ročne). Súčasťou spornej zmluvy o úvere bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni službu, obsahom ktorej je preberanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru na základe úverovej zmluvy. Žalobkyňa zaplatila celkom 1.859,98 Eur, poskytnutý úver bol 1.000,- Eur /úver bez úrokov a poplatkov/, bezdôvodné obohatenie teda predstavuje 859,98 Eur. Od bežného spotrebiteľa nie je možné oprávnene očakávať, aby za účelom zistenia ceny služby robil takéto zložité matematické výpočty. RPMN v zmluvách je nesprávne uvedená. Táto skutočnosť je poskytovateľovi služby dobre známa, avšak keby ponúkal finančnú službu za úrok 73,44 % ročne a 86 % ročne, bol by jeho finančný produkt ťažko predajný. Z tohto dôvodu na oklamanie spotrebiteľa bezohľadným spôsobom skutočnú cenu spotrebiteľského úveru znejasnil a výška ceny služby sa pre spotrebiteľa stala fakticky neprístupnou a neznámou. Taktiež pri poskytnutí úveru hneď odrátať sumu za úhradu prvej a druhej splátky, pričom neposkytol úver v sume dohodnutej v zmluve. Takéto klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Cena poskytnutej finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je základnou náležitosťou zmluvy o poskytnutí úveru. Zmluvy ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Je nepochybné, že tento dôvod neplatnosti sa vzťahuje aj na zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ktorá je s vlastnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere prepojená a vytvára jeden celok. Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorá bola uzatvorená zároveň so zmluvou o spotrebiteľskom úvere v jeden deň je vzájomne závislá od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie, spôsobuje zánik druhej závislej zmluvy podľa Smernice ES č. 87/102 EHS, ako aj Smernice ES č. 93/13 EHS tak, aby ohľadne vzájomných záväzkov nevznikli žiadne nedorozumenia. Podľa citovanej smernice Rady nezrozumiteľné zmluvné podmienky sa majú vykladať v prospech spotrebiteľa (článok 5). Podľa článku 4 ods. 2 smernice ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné, aby sa preskúmalo, či tieto podmienky nie sú nekalé. Nejasné formulácie v časti zmluvy odplata odôvodňuje súdnu kontrolu zmluvy aj v časti ceny úveru (Uznesenie Súdného dvora C-7410). Žiadala, aby súd podrobil zmluvy súdnej kontrole z úradnej povinnosti a z úradnej moci. Podľa citovaného ustanovenia má byť teda cena spotrebiteľského úveru ako finančnej služby vyjadrená jasne a zrozumiteľne a vnútroštátny súd je povinný preskúmať či sa nejedná o nekalú povahu dohody o cene úveru. Cena poskytnutej finančnej služby a to úrok za poskytnutie úveru je síce v spornej spotrebiteľskej

zmluve vyjadrená, avšak len formálne. Z ďalších ustanovení vyplýva, že cenou za poskytnutú finančnú službu je nielen úrok za poskytnutie úveru, ako aj ďalší poplatok z úverov za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru. Ustanovenia sporných zmlúv o cene úveru obchádza kogentné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva musí obsahovať (reálnu, nie predstieranú) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Jedná sa o základný údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či si ponúkaný finančný produkt objedná alebo nie. Cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne. Obsah zmluvy sa snaží klamlivo spotrebiteľa navodiť, že cena finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je veľmi výhodná. Len zložitým matematickým výpočtom mohla žalobkyňa ako spotrebiteľ zistiť skutočnú cenu poskytnutej služby. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvy o zabezpečení splátok úveru je ako celok neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a považuje sa podľa § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov. Úverové zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. f) a i) Zákona o spotrebiteľských úveroch), považuje sa tento spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 citovaného zákona). Účtovanie poplatku za preberanie peňažných hotovostí za splnenie dlhu, je okrem toho zakázané aj ustanovením § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Z týchto dôvodov žalobkyňa navrhla, aby súd aplikoval ust. § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. Ďalej žalobkyňa uviedla, že na veci má naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) Civilný sporový poriadok. Jej podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany jej práva, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je jej právo ohrozené a bez tohto určenia je jej právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Ďalej žalobkyňa poukazovala na nález ÚS SR, sp.zn. III. ÚS107/07, v ktorom sa o.i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva.

2. Ako dôkazy žalobkyňa v žalobe označila zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o zabezpečení splátok, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kartu splátok, písomné výzvy, komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným. Žalobkyňa však k žalobe nedoložila žiadne listinné dôkazy.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 24.10.2018 uviedol, že nároky uplatnené žalobkyňou v celom rozsahu neuznáva, tieto považuje za neopodstatnené a popiera všetky tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe. Žalovaný uviedol, že tak popiera okrem iného aj (i) všetky tvrdenia žalobkyne súvisiace s obsahom, údajne chýbajúcimi náležitosťami, údajnou nejasnosťou cenových dojednaní úverových zmlúv, (ii) všetky tvrdenia žalobkyne súvisiace s údajnou neplatnosťou alebo údajnou bezúročnosťou alebo bezpoplatkovosťou úverových zmlúv, a (iii) existenciu údajných pohľadávok, ktorých sa žalobkyňa domáha v tomto konaní. Žalovaný predovšetkým nikdy neprijal plnenie od žalobkyne bez právneho dôvodu. Trval na tom, že všetky jeho úverové zmluvy sú platné, majú všetky príslušnými právnymi predpismi stanovené náležitosti a neobsahujú neprijateľné podmienky. Každú úverovú zmluvu uzatvorili klienti žalovaného dobrovoľne a každá je v súlade s dobrými mravmi, pričom žalovaný vždy postupoval v súvislosti s ním uzatváranými zmluvami v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Žalobkyňou požadovaný nárok je navyše podľa názoru žalovaného premičaný a žalobkyňa nepreukázala, že by k celkovej úhrade v sume 1.702,75 Eur skutočne z jej strany vôbec došlo. Žalovaný pritom popiera výšku plnenia, ktorú mal prijať od žalobkyne a ktorá je predmetom žalobného návrhu. Ako úplné účelové je tiež potrebné hodnotiť konanie žalobkyne, ktorá pre žalovaného v období od 02.03.2011 do 14.03.2013 sama vykonávala činnosť obchodného zástupcu. To znamená, že minimálne úverovú zmluvu 2 a úverovú zmluvu 3 uzatvárala ako osoba podrobne známa podmienok úverových zmlúv, výpočtov RPMN, cenotvorby, výšky a počtov splátok, a teda akékoľvek len možné úvahy o jej neznanosti, nevedomosti alebo dokonca o zavádzaní a klamaní vo vzťahu k podmienkam úverových zmlúv sú bezpredmetné. S ohľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že osoba, ktorá je podrobne známa problematiky úverových zmlúv z pozície poskytovateľa úverov, nemôže požívať ochranu danú legislatívou pre spotrebiteľa. Naopak ako zjavné zneužitie práva nemôže toto konanie požívať právnu ochranu. Žalovaný zároveň vzniesol proti žalobkyňou uplatňovanému nároku námietku

premlčania. Uviedol, že žaloba bola podaná na okresný súd dňa 01.06.2018. Žalovaný uplatnil námietku premlčania z dôvodu, že neeviduje, že by od žalobkyne prijal akékoľvek plnenie v období od 01.06.2015 do podania žaloby, pričom túto skutočnosť žalobkyňa nepreukázala. Žalovaný mal za to, že žalovaný nárok je premlčaný v dvojročnej subjektívnej lehote. Judikatúra ohľadne plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ustálene uvádza, že „oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca poukázal predmetnú finančnú čiastku na účet žalovanej 28. augusta 2006. Podľa názoru dovolacieho súdu týmto dňom začala žalobcovi plynúť i dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ. Žalobca v konaní nepreukázal právny dôvod poskytnutia tohto plnenia, teda od počiatku šlo o plnenie bez právneho dôvodu, pričom v danom prípade niet pochyb o tom, že už v tomto okamihu boli žalobcovi známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. komu plnil a v akej výške“ (rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/67/2011 z 25.03.2013, publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 22/2013). Vyššie citovaný záver Najvyššieho súdu SR bol opätovne potvrdený nedávnym rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/169/2017. Okrem toho, podobné názory prezentujú rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky, napr. sp. zn. 33Odo 528/2006 zo dňa 29.03.2007, 28Cdo 685/2011 zo dňa 28.03.2012, 28Cdo 3977/2007 zo dňa 18.03.2008 a 26Cdo 785/2011 zo dňa 24.04.2012. V prípade tohto súdneho konania sa žalobkyňa dozvedela o všetkých skutkových okolnostiach potrebných pre uplatnenie nároku na súde (t.j. kto sa obohatil a tiež v akom rozsahu) najneskôr zaplatením tej ktorej úhrady, a preto treba považovať za premlčané v subjektívnej lehote všetky platby vykonané pred 01.06.2016. Žalovaný vzniesol v danom prípade aj námietku premlčania z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, nakoľko žalovaný od žalobkyne ani v období od 01.06.2015 do 01.06.2018 neprijal žiadnu platbu. Pokiaľ by žalobkyňa tvrdila, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v desaťročnej objektívnej lehote, takéto tvrdenie by bolo irelevantné, keďže žalovaný nárok je premlčaný v subjektívnej dvojročnej lehote. Navyše tvrdenie, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil úmyselne, by bolo nepravdivé, nesprávne a zavádzajúce. Existencia úmyslu nebola preukázaná. Na základe uvedeného je žalovaný toho názoru, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobkyňa domáha v tomto súdnom konaní, ak vôbec bude preukázaný jeho vznik, je v celom rozsahu premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote, ale takisto tiež v objektívnej premlčacej lehote. K absencii základných náležitostí úverovej zmluvy žalovaný uviedol, že z dôvodu svojej likvidácie a s tým súvisiaceho sťahovania pobočiek ako aj z dôvodu, že úverové zmluvy sú ešte z rokov 2010 - 2011 nemá uvedené úverové zmluvy k dispozícii, pričom mu neboli doručené ani ako príloha k žalobe. Vo vzťahu k vytýkaným náležitostiam úverových zmlúv však vo všeobecnosti uviedol, že pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdí, že v úverových zmluvách je nesprávne uvedená RPMN, neuvádza však, v čom má spočívať táto nesprávnosť. Rovnako tak žalobkyňa uvádza, že je nejasne uvedená cena poskytovanej finančnej služby a nejasne je uvedený úrok, avšak zároveň uvádza, že úrok bol vo výške 73,44 %. Celá žalobná argumentácia je v tomto bode zmätočná a nejasná, pričom žalovanému nie je jasné, čo vlastne žalobkyňa na úverových zmluvách namieta. Na jednej strane žalobkyňa menuje položky, ktoré musela zaplatiť, na druhej strane tvrdí, že skutočnú cenu možno zistiť len zložitým matematickým výpočtom, čo však bližšie nekonkretizuje. Žalovaný trval na tom, že vo svojich úverových zmluvách vždy jasne a zrozumiteľne uvádzal výšku úveru, úroku, ako aj nákladov spojených s úverom, RPMN ako aj ostatné náležitosti týkajúce sa cenového vyjadrenia spotrebiteľského úveru. Rovnako tak žalovaný trval na tom, že vo svojich úverových zmluvách uvádzal vždy aj termín konečnej splatnosti a reálnu výšku úrokovej sadzby. Mätúco tiež žalobkyňa tvrdí, že cenou za spotrebiteľský úver má byť aj ďalší poplatok za službu preberania peňažnej hotovosti podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Tento poplatok má byť pritom zakázaný podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. K tomu žalovaný uviedol, že § 9 ods. 10 bol do daného zákona doplnený až s účinnosťou od 10.06.2013, takže sa na daný prípad ani aplikovať nemôže. Z legálnej definície celkových nákladov (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v relevantnom znení) pritom jasne vyplýva, že právna úprava rozlišuje medzi doplnkovými službami súvisiacimi so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, (i) ktoré spotrebiteľ musí navyše uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok a medzi (ii) tými, pri ktorých spotrebiteľ nemusí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok. Žalobkyňa ani iný zákazník nikdy nemusel uzavrieť zmluvu o zabezpečení splátok úveru,

aby na základe toho získal spotrebiteľský úver ani aby ho získal za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru sa nezahŕňa do a/ určenia najvyššej prípustnej odplaty, b/ celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, c/ celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ani d/ výpočtu RPMN. K vzájomnému vzťahu príslušnej úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečení splátok úveru žalovaný uviedol, že tieto treba posudzovať vždy samostatne. Úverová zmluva je pritom úplne nezávislá od skutočnosti, či dôjde alebo nedôjde k uzavretiu zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru môže byť pritom uzavretá vždy až po uzavretí úverovej zmluvy a ako neskoršia zmluva teda nemôže podmieňovať podmienky a vznik už uzavretej úverovej zmluvy. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že nie každý klient so žalovaným uzavrel zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Dohodnutá služba zabezpečenia splátok úveru je dobrovoľnou doplnkovou službou, na základe ktorej je žalovaný povinný informovať zákazníka (v danom prípade žalobkyňu) o prevedení úveru, úhrade splátok ako aj preberať splátky úveru od zákazníka priamo v mieste určenom zákazníkom a bezodkladne ich použiť na riadnu úhradu splátky zákazníka podľa úverovej zmluvy. Uzavretím zmluvy o zabezpečení splátok úveru sa záväzok zákazníka platiť splátky úveru nezmenil. Na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru však vznikol nový záväzok pre zákazníka ako aj pre žalobkyňu. Záväzku žalovaného poskytovať zákazníkom pravidelne sa opakujúcu nadštandardnú doplnkovú službu, zodpovedal záväzok zákazníka zaplatiť žalovanému celkovú odmenu za túto službu. Obe zmluvy je preto nevyhnutné posudzovať samostatne. Žalovaný teda v dobrej viere zastával názor, že neporušil žiadnu svoju povinnosť, a to výslovne ani pri celkových nákladoch či RPMN v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom o úvere. S týmto záverom sa opakovane stotožňujú aj všeobecné sudy v právne obdobných veciach (napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 3. novembra 2014, sp. zn. 25C/160/2014, rozsudok Okresného súdu Prešov z 30.5.2014, sp. zn. 10C/239/2011, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 9.9.2013, sp. zn. 7C/162/2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 18.9.2014, sp. zn. 32Cb/135/2010, rozsudok Okresného súdu Rožňava z 15.10.2018, sp. zn. 5Csp/53/2016). K ostatným tvrdeniam žalobkyne týkajúcich sa údajnej absencie podstatných náležitostí úverových zmlúv žalovaný dodal, že tieto tvrdenia sú vágne a nejasné. Žalobkyňa na jednej strane uvádza, že úverové zmluvy neobsahujú náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na druhej strane však tieto žiadnym spôsobom bližšie ďalej nekonkretizuje. K navrhovanému petitu rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou okrem iného domáha určenia, že úverové zmluvy sú neplatné a súčasne, že úvery z úverových zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný mal za to, že petit v znení, v akom navrhuje žalobkyňa, je nevykonateľný, že jednotlivé výroky, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha, si navzájom odporujú. Pokiaľ žalobkyňa požaduje, aby súd rozhodol o určení neplatnosti úverovej zmluvy, nemôže sa súčasne domáhať určenia, že úver vyplývajúci z tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Vo vzťahu k samotnému návrhu na vyslovení neplatnosti úverových zmlúv bol žalovaný tohto názoru, že tento trpí absenciou naliehavého právneho záujmu a je teda neprípustný. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobkyňi plnú náhradu trov konania. Ako dôkazy žalovaný označil a predložil Trestný rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 23.12.2013, sp. zn. 4T/106/2013-292.

4. Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 25.02.2019, na ktoré sa dostavila žalobkyňa, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ani jeho právny zástupca, ktorý mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na tomto pojednávaní žalovaný a jeho právny zástupca ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.02.2019 z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Za týchto procesných podmienok potom súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného, ktorí sa tohto pojednávania nezúčastnili.

5. Pred otvorením pojednávania súd dotazom na žalobkyňu zisťoval, či trvá na podanej žalobe aj s prihliadnutím na to, že k žalobe neboli doložené žiadne listinné dôkazy na preukázanie jej tvrdení v žalobe, pričom žalobkyňa bola 2-krát vyzývaná na doloženie týchto listinných dokladov. Na to žalobkyňa uviedla, že žalobu podávala prostredníctvom e-mailu, pričom v tejto žalobe, ktorú zasielala súdu e-mailom, boli doložené aj tieto listinné dôkazy. Nevie, z akého dôvodu sa potom tieto listinné dôkazy v spise nenachádzajú. Má dnes na pojednávaní k dispozícii aj uvedené predmetné listinné dôkazy, a to všetky 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, taktiež zmluvy o zabezpečení splátok, taktiež štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere ku všetkým trom zmluvám. Zároveň má k dispozícii k jednej z týchto zmlúv aj kartu splátok, avšak k ďalším dvom zmluvám túto kartu splátok nemá, nakoľko ju

dala k dispozícii žalovanému a on jej ju už následne potom nevrátil. Je teda pripravená na pojednávaní predložiť súdu aj listinné dôkazy, ktoré označila v žalobe.

6. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom žalobkyne a tiež vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré žalobkyňa vo fotokópiách doložila do súdneho spisu v priebehu konania, ako aj listinnými dôkazmi, ktoré doložil do súdneho spisu v priebehu konania žalovaný, a to najmä: zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluva o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.08.2010, karta splátok k zmluve č. XXXXXXXXXX, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluva o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 01.04.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluva o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.05.2011, rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/106/2013-292 zo dňa 23.12.2013, pričom zistil tento skutkový stav.

7. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní súd zistil, že sa v plnom rozsahu pridriava podanej žaloby. Čo sa týka vyjadrenia žalovaného, že robila pre žalovaného obchodnú zástupkyňu, potvrdila, že je to pravda, robila obchodnú zástupkyňu pre žalovaného v tom období, ako uvádzal žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení. K tomu uviedla, že oni ich neučili ako sa majú vyratúvať tie úroky alebo ročná percentuálna miera nákladov. Mali na to tabuľky a z tých sa to odpisovalo. Uvedené zmluvy boli formulárové a dopisovali len tie údaje, ktoré v nich neboli. Nevie, prečo by preto mala zaplatiť viac ako treba a prečo by sa mal žalovaný na nej obohacovať. Ona nemohla ovplyvniť obsah tých zmlúv. Keď si chcela zobrať ten úver, musela to podpísať. V prípade, že by to nepodpísala, tak by jej ten úver nedali. Na dotaz súdu prečo sa teda rozhodla uzavrieť zmluvu práve so žalovaným aj vzhľadom k tomu, že robila pre nich obchodného zástupcu, žalobkyňa uviedla, že tam boli aj určité nátlaky zo strany žalovaného, aby bol vyšší predaj, nútili ich zadlžovať celú rodinu, dokonca ich posielali chodiť do rómskych osád a uzatvárať zmluvy. V záverečnej reči žalobkyňa uviedla, že čo sa týka ešte písomného vyjadrenia žalovaného, je pravdou, že od 01.06.2015 už neuskutočnila žiadnu úhradu na predmetné zmluvy, tieto všetky zmluvy, a teda úvery boli doplatené do tohto dátumu, toto môže potvrdiť a je pravdou, čo uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení. K zmluvám ešte uviedla, že podľa jej názoru obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, tieto zmluvy sú na predtlačenom formulári, čo je taktiež neprijateľná zmluvná podmienka, je tam vysoký úrok. Žiadala preto, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) uzavrel so žalobkyňou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX“). Na základe tejto zmluvy o úvere boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 280,- Eur pri úrokovej sadzbe 23,57 % ročne, administratívnom poplatku 56,28 Eur, RPMN 70,24 %, priemernej RPMN 47,39 %, celkovej čiastke 376,59 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pri výške prvej až predposlednej splátky 6,28 Eur a poslednej splátky 6,07 Eur s termínom konečnej splatnosti uvedenom ako siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky bola uvedená ako 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

9. Toho istého dňa, t.j. XX.XX.XXXX uzavreli žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) a žalobkyňa aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu 144,20 Eur za poskytovanie služby - prevzatie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Prevzatie peňažnej hotovosti sa malo uskutočňovať v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou strán. Uvedenú odmenu mala žalobkyňa podľa tejto zmluvy zaplatiť v 60 pravidelných týždenných splátkach, z toho 59 splátok vo výške 2,40 Eur a posledná splátka vo výške 2,60 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena bola splatná pri prevzatí splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

10. Žalobkyňa doložila do spisu aj kartu splátok k zmluve č. XXXXXXXXXX, z ktorej súd zistil, že je tu uvedený počiatočný stav 520,79 Eur, ďalej sú tu zaznamenané jednotlivé zaplatené splátky s uvedením výšky každej splátky a dátumu zaplatenia, pri každej zaznamenatej zaplatenej splátke je

podpis osoby, ktorá príslušnú čiastku prijala a vedľa každej zaznamenanej zaplatenej splátky je uvedený aktuálny zostatok na úhradu, keď celková suma zaznamenaných zaplatených splátok predstavuje 273,- Eur, posledná zaznamenaná úhrada bola dňa 28.03.2011 vo výške 10,- Eur a vedľa tejto poslednej zaznamenanej úhrady je uvedený zostatok na úhradu 247,79 Eur, pričom za touto poslednou zaznamenanou úhradou je v stĺpci poznamenané „doplatené“, pri tomto však nie je uvedený dátum ani suma, aká bola doplatená a tiež sa pri tejto poznámke nenachádza podpis osoby, ktorá tento „doplatok“ prijala.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) uzavrel so žalobkyňou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX“). Na základe tejto zmluvy o úvere boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700,- Eur pri úrokovej sadzbe 23,57 % ročne, administratívnom poplatku 140,70 Eur, RPMN 70,24 %, priemernej RPMN 44,86 %, celkovej čiastke 941,48 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pri výške prvej až predposlednej splátky 15,70 Eur a poslednej splátky 15,18 Eur s termínom konečnej splatnosti uvedenom ako siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky bola uvedená ako 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

12. Toho istého dňa, t.j. XX.XX.XXXX uzavreli žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) a žalobkyňa aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu 360,50 Eur za poskytovanie služby - prevzatie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Prevzatie peňažnej hotovosti sa malo uskutočňovať v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou strán. Uvedenú odmenu mala žalobkyňa podľa tejto zmluvy zaplatiť v 60 pravidelných týždenných splátkach, z toho 59 splátok vo výške 6,- Eur a posledná splátka vo výške 6,50 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena bola splatná pri prevzatí splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

13. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) uzavrel so žalobkyňou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX“). Na základe tejto zmluvy o úvere boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.000,- Eur pri úrokovej sadzbe 23,57 % ročne, administratívnom poplatku 344,98 Eur, RPMN 70,24 %, priemernej RPMN 44,86 %, celkovej čiastke 1.344,98 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pri výške prvej až predposlednej splátky 22,42 Eur a poslednej splátky 22,20 Eur s termínom konečnej splatnosti uvedenom ako siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky bola uvedená ako 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

14. Toho istého dňa, t.j. XX.XX.XXXX uzavreli žalovaný (v tom čase pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o.) a žalobkyňa aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu 515,- Eur za poskytovanie služby - prevzatie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Prevzatie peňažnej hotovosti sa malo uskutočňovať v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou strán. Uvedenú odmenu mala žalobkyňa podľa tejto zmluvy zaplatiť v 60 pravidelných týždenných splátkach, z toho 59 splátok vo výške 8,58 Eur a posledná splátka vo výške 8,78 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena bola splatná pri prevzatí splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva je riadne podpísaná obidvomi zmluvnými stranami.

15. Žalovaný doložil do spisu rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 4T/106/2013-292 zo dňa 23.12.2013, právoplatný dňa 23.12.2013, z ktorého súd zistil, že predmetným rozsudkom súd rozhodol v trestnej veci obvinenej žalobkyne a obvineného H. N., a ktorým bola žalobkyňa ako obvinená uznaná vinnou v bode 1 spolu s obvineným H. N., že v období od 20. októbra 2012 do 17. decembra 2012 v A., časť H. č. XX po vzájomnej dohode Q. R., ako obchodná zástupkyňa spoločnosti Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49, v rozpore so záväznými pokynmi uvedenej

spoločnosti fiktívne uzatvorila úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú D. K. na sumu 1.000,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú D. S. na sumu 680,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú V. A. na sumu 500,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú V. A. na sumu 680,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú V. S. na sumu 560,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú H. Y. na sumu 600,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú Z. K. na sumu 700,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú Q. W. na sumu 600,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú W. W. na sumu 500,- Eur, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú C. H. na sumu 680,- Eur, a úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX poskytnutú M. V. na sumu 500,- Eur, aj napriek tomu, že vyššie uvedené osoby nepoznala, nebola s nimi v žiadnom kontakte, v úverových zmluvách uviedla nepravdivé údaje o bydlisku osôb, telefonickom kontakte a tiež o pracovnom zaradení na základe údajov, ktoré jej zaslal prostredníctvom SMS H. N., v úverových zmluvách uviedla telefonický kontakt na H. N. pre prípad overovania zmlúv spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, kde následnou kontrolou spoločnosti s vyťažovaním vyššie uvedených osôb menovanou spoločnosťou bolo zistené, že tieto osoby žiadny úver neuzatvorili a ani žiadnu zmluvu nepodpísali, pričom Q. R. mala takto získané finančné prostriedky z jednotlivých úverových zmlúv odovzdať H. N., kde týmto konaním spôsobili poškodenú spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49, IČO: 35805731 škodu vo výške 7.200,- Eur, a v bode 2 bola žalobkyňa ako obvinená uznaná vinnou, že v dobe od XX. novembra XXXX do 4. februára XXXX v A., časť H. č. XX, ako obchodná zástupkyňa spoločnosti Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49, v rozpore so záväznými pokynmi spoločnosti vybrala od V. R. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od M. H. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od T. W. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od Q. A. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od T. M. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od Q. R. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, od P. M. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX a od Z. K. č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX splátky za poskytnuté úvery, pričom nepostupovala v zmysle platných záväzných pokynov uvedenej spoločnosti, nakoľko vybrané splátky neodviedla na účet predmetnej spoločnosti, ale tieto si prisvojila a minula pre vlastnú potrebu, čím svojím konaním spôsobila poškodenú spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49 škodu vo výške 644,08 Eur. Teda v bode 1 obvinená žalobkyňa a obvinený H. N. spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu s spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a v bode 2 obvinená žalobkyňa si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu. Tým v bode 1 obvinená žalobkyňa a obvinený H. N. spáchali prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2 obvinená žalobkyňa spáchala prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Zato bola žalobkyňa odsúdená na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Súčasne bola žalobkyňa zaviazaná nahradiť poškodenú spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49, IČO: 35805731 škodu vo výške 4.244,08 Eur.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

32. Podľa § 458 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

36. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>

42. Podľa § 137 písm. a) až d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

43. Na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná.

44. Je nesporné, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ďalej určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a zároveň žiadala vyplatiť sumu 1.702,75 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Nároky opierala o tri zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré mala v priebehu rokov 2010 - 2011 uzatvorené so žalovaným a na základe ktorých čerpala spotrebiteľský úver, ktorý

následne splatila vrátane navýšenia o poplatky s tým, že následne zistila, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, nakoľko zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahovali zákonné náležitosti, a preto sa poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov a zároveň tieto zmluvy boli podľa jej názoru pre rozpor s dobrými mravmi neplatné. Žalovaný v písomnom vyjadrení nepoprel uzavretie samotných úverových zmlúv s tým, že nároky považoval za nedôvodné, poprel bezdôvodné obohatenie, ktoré navyše žalobkyňa ani nepreukázala. Podľa žalovaného sa jednalo o úverové zmluvy, ktoré spĺňali zákonné požiadavky spotrebiteľských úverov a pri zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a pri zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX namietal aj tú skutočnosť, že v období uzavretia týchto dvoch zmlúv žalobkyňa vykonávala pre žalovaného činnosť obchodného zástupcu, a preto ako osoba podrobne známa problematiku úverových zmlúv z pozície poskytovateľa úverov nemôže požívať ochranu danú legislatívou pre spotrebiteľa. Zároveň žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa vo svojej výpovedi nepoprela skutočnosť, že v období od 02.03.2011 do 14.03.2013 vykonávala pre žalovaného činnosť obchodného zástupcu, poprela však tvrdenie, že bola podrobne známa problematiku úverových zmlúv, keď uviedla, že uvedené zmluvy boli formulárové a dopisovali sa len tie údaje, ktoré v nich neboli, pričom neabsolvovala žiadne školenie ohľadne toho, ako sa majú vypočítavať úroky alebo RPMN, nakoľko na to mali tabuľky a z tých sa to odpisovalo. Súd vzhľadom na túto skutočnosť a vychádzajúc aj zo samotného znenia úverových zmlúv, ktorú sú koncipované na predtlačí s tým, že vo všetkých troch prípadoch sa jedná o úver pre fyzickú osobu má za to, že žalobkyňa spĺňala definíciu pojmu „spotrebiteľ“ tak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na označenie dlžníka (žalobkyne) v predmetných úverových zmluvách je z ich obsahu možné ustáliť, že žalobkyňa tieto zmluvy uzatvárala ako spotrebiteľ. Zároveň žalovaný v predmetnom právnom vzťahu pri plnení a uzatváraní zmlúv konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti vzhľadom k tomu, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný v obdobných prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu vystupuje opätovne. Žalovaný tak svojím konaním a postavením v predmetnom zmluvnom vzťahu bez akýchkoľvek pochybností naplnil legálnu definíciu dodávateľa tak, ako je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd za to, že žalobkyňa pri uzatváraní všetkých troch zmlúv vystupovala v pozícii spotrebiteľky a ňou uzavreté zmluvy o úvere so žalovaným sú zmluvami spotrebiteľskými a zároveň sa jedná aj o spotrebiteľský úver a na tieto úverové zmluvy sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v čase podpísania týchto zmlúv o úvere.

45. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom boli uzatvorené záväzkovo právne vzťahy, na základe ktorých boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky. Súd všetky tri úverové zmluvy posúdil ako zmluvy spotrebiteľské v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmlúv postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, keďže nebolo preukázané, že by žalobkyňa uzatvárala zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluvy boli pripravené na formulári (vrátane znenia obchodných podmienok), ktorý vopred zo strany žalovaného bol pripravený bez možnosti žalobkyne meniť obsah a text uvedených zmlúv. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

46. Zároveň na daný právny vzťah súd aplikoval aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení. K tomuto súd uvádza, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01.04.2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu

prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3MCdo 14/2014, sp. zn. 8MCdo 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetných rozhodnutiach vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosťou vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

47. V súvislosti so žalobnými návrhmi, v zmysle ktorých sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti všetkých troch zmlúv o úvere, žalovaný namietal, že takýto žalobný návrh je neprípustný, nakoľko trpí absenciou naliehavého právneho záujmu. S týmto názorom žalovaného sa súd nestotožnil. K tomu súd uvádza, že za jednu z podmienok konania možno označiť aj prípustnosť podanej žaloby (žalobného návrhu) v zmysle § 137 CSP, kde je uvedený demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom oproti predchádzajúcej právnej úprave obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku (§ 80) došlo k ich výraznej modifikácii. Význam tohto ustanovenia zákona pritom nie je len popisný, ale predovšetkým normatívny - vymedzuje podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb. O akú žalobu v tej - ktorej veci ide, je možné určiť podľa žalobného petitu, ale aj podľa právneho zdôvodnenia uplatneného nároku. Zákon tak stanovuje najprv základné členenie žalôb, prípustných v súdnom (civilnom) sporovom konaní a následne pre niektoré z týchto druhov žalôb určuje aj ďalšie kritérium prípustnosti (pri určení či tu právo je alebo nie je, musí byť daný naliehavý právny záujem, pri určení právnej skutočnosti musí byť taká možnosť daná iným právnym predpisom). Žalobkyňa sa vo veci samej domáha okrem iného aj určenia neplatnosti zmlúv o úvere. Výroky o určení neplatnosti právnych úkonov sú určovacími výrokmi, keď sa žalobkyňa domáha určenia právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP). Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle Občianskeho zákonníka. Predchádzajúci právny predpis - Občiansky súdny poriadok výslovne nevylučoval prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti. V súdnej praxi sa žaloby na určenie právnej skutočnosti pripúšťali, ak žalobca preukázal naliehavý právny záujem. S účinnosťou od 01.07.2016 platí nový procesnoprávny predpis - Civilný sporový poriadok, ktorý vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Určenie existencie právnej skutočnosti, napríklad, že právny úkon je neplatný, odporuje vo svojej podstate tejto zásade. Z tohto dôvodu CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti výlučne za predpokladu, že táto možnosť vyplýva z právneho predpisu (napr. zo Zákonníka práce, zákona o dobrovoľných dražbách a pod.). V danom prípade všetky tri zmluvy o úvere podliehajú režimu zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., a teda možnosť domáhať sa určenia neplatnosti týchto zmlúv o úvere vyplýva z osobitného predpisu, a to z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, pričom pri uvedenom ustanovení sa nachádza odkaz na § 137 písm. c/ a d/ CSP. V prípade žaloby na určenie právnej skutočnosti pritom v zmysle CSP nie je podmienkou preukazovanie naliehavého právneho záujmu, jedinou podmienkou je, že táto možnosť vyplýva z osobitného predpisu. Napriek uvedenému súd žalobu žalobkyne v časti určenia neplatnosti všetkých troch zmlúv o úvere nepovažoval za dôvodnú. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd má za preukázané platné uzatvorenie všetkých troch zmlúv o úvere. Vo všeobecnosti pre zmluvu o úvere platí, že je zmluvou, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky v stanovenej výške a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Pre zmluvu o úvere Obchodný zákonník nestanovuje žiadnu formu. Podstatnými časťami zmluvy sú určenie subjektov (veriteľa a dlžníka), určenie poskytovaných peňažných prostriedkov čo do čiastky a meny a záväzok dlžníka, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky. V uvedenej veci súd dospel k záveru, že predmetné zmluvy ako také nie sú nejasné a neurčité. Po preskúmaní listinných dôkazov doložených zo strany žalobkyne súd dospel k záveru, že v zmluvách je určitým aj jasným spôsobom uvedené, v akej výške žalobkyňa čerpala úvery. Tieto právne úkony podpísala žalobkyňa slobodne, vážne, sú určité a zrozumiteľné. Ďalej žalobkyňa poukazovala na to, že pri veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Ani v tomto smere neboli námietky žalobkyne dôvodné. Predovšetkým žalobkyňa nekonkretizovala, ktoré ustanovenia zmlúv považuje za hrubo nemorálne a zneužívané zmluvné podmienky. Zároveň v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že z hľadiska neplatnosti niektorej z neprijateľných podmienok uvedených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľskej zmluve je možné aplikovať § 41 Občianskeho zákonníka o čiastočnej neplatnosti

právneho úkonu. Na základe uvedeného má súd za to, že zmluvy o úvere uzavreté medzi stranami dňa 20.08.2010, 01.04.2011 a 03.05.2011 nie sú neplatné ako celok. Základné zmluvné ustanovenia, bez ktorých by zmluvy nemohli byť považované za platné, možno považovať za platné, neplatnosťou niektorých ustanovení nie sú dotknuté základné práva a povinnosti zo zmlúv o úvere, napr. zmluvné dojednania o poskytnutí peňažných prostriedkov, o podmienkach ich vrátenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne v časti o určenie neplatnosti všetkých troch zmlúv o úvere nie je dôvodná, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

48. Ďalej sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. Keďže súd mal za to, že aj v tejto časti je žaloba žalobkyne prípustná vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 137 písm. c/ CSP, pristúpil k preskúmaniu predmetných zmlúv o úvere z pohľadu splnenia formálnych a obsahových náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv ustanovoval náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v prípade vymenovaných náležitostí ustanovoval, že ak chýbajú, považuje sa úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov. Súd má za to, že v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Vyjadrenie konečnej splatnosti úveru musí byť jednoznačné a zrozumiteľné tak, aby bolo možné kedykoľvek zistiť presný termín. Za takéto vyjadrenie sa považuje napr. uvedenie dátumu (deň, mesiac, rok). Účelom dotknutého ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver, a preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve časovo (dátumovo) špecifikoval konečnú splatnosť úveru uvedením konkrétneho termínu a nie iba spôsob výpočtu, ktorým sa má tento termín určiť. Vo všetkých troch predložených zmluvách je termín konečnej splatnosti určený tak, že je ním deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Teda rozhodujúcim dňom pre určenie konečnej splatnosti je deň uzavretia zmluvy. Ak však bola konečná splatnosť úveru závislá nielen odo dňa uzavretia zmluvy, ale aj odo dňa splatnosti prvej splátky, ktorá bola až 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, potom jej termín mal byť vymedzený tak, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. kalendárny deň 60. týždňa po dni splatnosti prvej splátky (a nie po dni uzavretia zmluvy). Žalovaný však sám (pretože obsah predložených zmlúv o spotrebiteľskom úvere je nepochybne vytvorený ním a zmluvy sú vopred pripraveným formulárom, podstatný obsah ktorého spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, pričom medzi údaje, ktoré spotrebiteľ ovplyvniť nemôže, patrí aj určenie termínu konečnej splatnosti úveru) určil termín konečnej splatnosti tak, že je v konečnom dôsledku nejasný, neurčitý a neistý, pretože závisí od dvoch právnych skutočností (kalendárny deň splatnosti prvej splátky a deň uzavretia zmluvy), ktoré v žiadnom prípade nenastali v jeden (a ten istý) deň. Súd tiež konštatuje, že termín konečnej splatnosti úveru vymedzený 7. dňom v týždni vyvoláva pochybnosti o skutočnom dni ukončenia zmluvy. Je otázne, či je týmto dňom vždy nedeľa (ako v poradí siedmy deň týždňa) alebo ide o iný siedmy (kalendárny) deň, ktorý je zhodný s dňom uzavretia zmluvy, poskytnutia finančných prostriedkov alebo iným dňom závislým od určitej právnej skutočnosti. Aj sám žalovaný totiž v časti určenia splátok (počtu a termínu splatnosti) používa pojem kalendárny (7.) deň a pri určení konečnej splatnosti už len 7. deň. Podľa názoru súdu by mala byť dňom konečnej splatnosti úveru nedeľa 60. týždňa po dni uzavretia zmlúv, a nie akýkoľvek iný deň v tomto týždni, pretože logickým a gramatickým výkladom pojmu „7. deň v týždni“ možno dospieť len k záveru, že týmto dňom je práve nedeľa. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že predložené zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté medzi žalovaným a žalobkyňou neobsahujú podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou je určenie termínu konečnej splatnosti úveru, pretože žalovaným určený termín neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento dátum. V dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Ďalej mal súd preukázané, že s každou zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi žalovaným a žalobkyňou bola uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom sa jedná o samostatnú zmluvu, ktorej vznik je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetné zmluvy súd vyhodnotil ako vzájomne závislé; zmluva o zabezpečení splátok úveru nesporne závisí od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo definuje, že jej predmet „zabezpečenie splátok úveru“ súvisí s pohľadávkou veriteľa z titulu úveru poskytnutého žalobkyňou a tiež upravuje spôsob prevzatia finančnej hotovosti určenej na úhradu splátok dotknutého spotrebiteľského úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru by nevznikla bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto je aj režim každej tejto zmluvy podriadený pod zákon č. 129/2010

Z.z. Zmluvy o zabezpečení splátok úveru uzatvorené v ten istý deň ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami súd považoval za doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom, a preto odplata za službu, ktorá bola predmetom zmlúv o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru vo výške vyššej ako 50 % sumy samotného poskytnutého úveru, mala byť podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. V prípade, ak by odmena zo zmlúv o zabezpečení splátok úveru bola zahrnutá do nákladov úveru, a teda aj do RPMN, podstatne by zvýšila hodnotu RPMN uvedenú v samotných zmluvách o spotrebiteľskom úvere, čo ovplyvňuje celkovú sumu, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť z titulu splatenia úveru. Dohodnutá odmena nebola zahrnutá do celkovej čiastky úveru, ktorú mala žalobkyňa na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere zaplatiť (celková výška), v dôsledku čoho bola v zmluvách o spotrebiteľskom úvere tiež nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čím je daný rozpor s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Absencia tohto údaju má tiež za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Takéto klamlivé konanie žalovaného je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Niet žiadnych pochybností o tom, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Súd zároveň konštatuje, že je nelogické, aby spotrebiteľ z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čím sa jeho úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru v jeho domácnosti a platiť mu za to odmenu. Uzatvorením zmlúv o zabezpečení splátok úveru chcel žalovaný obísť zákon tým, že odmenu obchodného zástupcu nezahrnul do celkových nákladov súvisiacich so zmluvami o spotrebiteľskom úvere ako doplnkovou službou a taktiež vo výške odmeny obchodného zástupcu, ktorá predstavuje 50 % z poskytnutého úveru podľa názoru súdu sa skrývajú aj skryté úroky z úveru. Súd v zmysle uvedeného potom zmluvy o zabezpečení splátok úveru uzavreté súčasne so zmluvami o spotrebiteľskom úvere posúdil za absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a odmenu z týchto zmlúv ako nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi, resp. s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre záver súdu, že úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový, je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže súd dospel k názoru, že uvedené zmluvy o úvere neobsahujú všetky zákonom požadované náležitosti vzhľadom na vyššie uvedené, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považovali uvedené úvery za bezúročné a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. V tejto časti žalobkyňa podala žalobu dôvodne, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX, úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX a úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

49. Ďalej sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.702,75 Eur. Občiansky zákonník v § 451 ods. 2 upravuje štyri možné formy získania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v žalobe nešpecifikuje spôsob vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaným, ale zo skutkových tvrdení žalobkyne je možné vyvodiť, že žalovaný mal získať majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu. Dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia má byť teda podľa žaloby žalobkyne to, že žalovaný od nej prijal väčšie peňažné plnenie na základe neplatných úverových zmlúv, resp. na základe bezúročných a bezpoplatkových úverov, ako jej on poskytol. Rozdiel podľa žalobkyne mal predstavovať sumu 1.702,75 Eur, teda žalovanú sumu. Ako bolo vyššie konštatované, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že poskytnuté úvery zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný tak mal nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobkyňa na základe zmlúv o úvere prijala od žalovaného plnenie celkovo vo výške 1.980,- Eur (t.j. zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu 280,- Eur, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu 700,- Eur a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu 1.000,- Eur), keď táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 520,79 Eur, na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 1.301,98 Eur a na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 1.859,98 Eur. Rozdiel medzi plnením, ktoré prijala žalobkyňa od žalovaného a plnením, ktoré žalobkyňa žalovanému vrátila potom podľa tvrdenia

žalobkyne mal predstavovať celkovo čiastku 1.702,75 Eur (3.682,75 Eur - 1.980,- Eur), teda žalovanú sumu. Žalovaný v písomnom vyjadrení poprel výšku plnenia, ktorú mal podľa tvrdenia žalobkyne prijať od žalobkyne a ktorá je predmetom žalobného návrhu. Navyše žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť ten, kto žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka v prospech žalobkyne v prejednávanej veci je aj preukázanie, že žalovaný na úkor žalobkyne získal finančné prostriedky bez právneho dôvodu. Vo všeobecnosti pre civilné sporové konanie platí, že bremeno preukázania určitej tvrdenej skutočnosti (tvrdenia) zaťažuje tú stranu sporu, ktorá niečo tvrdí. Sporové konanie je ovládané princípom kontradiktórnosti, keď je na stranách, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bude v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní budú preukázané jej tvrdenia a dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech strany. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovanému na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 520,79 Eur, na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 1.301,98 Eur a na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX celkovo zaplatila sumu 1.859,98 Eur. Na preukázanie týchto tvrdení však žalobkyňa predložila len kartu splátok k prvej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, iné listinné dôkazy na preukázanie týchto tvrdení žalobkyňa nepredložila. Pokiaľ sa týka prvej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ani z predloženej karty splátok nemal súd preukázané, že žalobkyňa skutočne žalovanému na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zaplatila celkovo sumu 520,79 Eur. Z predmetnej karty splátok vyplýva, že je v nej uvedený počiatočný stav 520,79 Eur, ďalej sú v nej zaznamenané jednotlivé zaplatené splátky s uvedením výšky každej splátky a dátumu zaplatenia, pri každej zaznamenatej zaplatenej splátke je podpísaná osoba, ktorá príslušnú čiastku prijala a vedľa každej zaznamenatej zaplatenej splátky je uvedený aktuálny zostatok na úhradu. Celková suma zaznamenaných zaplatených splátok však predstavuje len 273,- Eur, posledná zaznamenaná úhrada bola dňa 28.03.2011 vo výške 10,- Eur a vedľa tejto poslednej zaznamenatej úhrady je uvedený zostatok na úhradu 247,79 Eur, pričom za touto poslednou zaznamenanou úhradou je v stĺpci poznamenané „doplatené“, pri tomto však nie je uvedený dátum ani suma, aká bola doplatená a tiež sa pri tejto poznámke nenachádza podpis osoby, ktorá tento „doplatok“ prijala. Z predloženej karty splátok preto nemal súd jednoznačne preukázané, že žalobkyňa skutočne žalovanému na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zaplatila celkovo sumu 520,79 Eur, keďže sú v nej preukázateľne zaznamenané zaplatené splátky celkovo len v sume 273,- Eur. Žalobkyňa pritom na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX prijala od žalovaného plnenie vo výške 280,- Eur. Preto súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu v tejto časti ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol z dôvodu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení. Navyše súd poukazuje na to, že žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda pokiaľ by aj bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia preukázaný, napriek tomu by súd žalobe žalobkyne v tejto časti nemohol nevyhovieť, pretože žalovaný by sa úspešne dovolal premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri premlčaní práva z bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník ustanovuje subjektívnu, ako aj objektívnu premlčaciu dobu pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Pri subjektívnej premlčacej lehote sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že neeviduje, že by od žalobkyne prijal akékoľvek plnenie v období od 01.06.2015 do 01.06.2018 (t.j. do podania žaloby), pričom túto skutočnosť žalobkyňa nepoprela. Pokiaľ by teda aj bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia preukázaný, bol by v celom rozsahu premlčaný v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že začiatok a koniec dvojročnej subjektívnej premlčacej doby by nebolo potrebné skúmať, pretože žalobkyňa márne uplynula objektívna premlčacia trojročná lehota, a teda by nebolo potrebné skúmať počiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty vzhľadom k tomu, že táto uplynie v rámci trojročnej.

50. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

51. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal súd z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a mal za to, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko pomer úspechu k neúspechu protistrany bol približne rovnaký vzhľadom na to, že súd vyhovel žalobe v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k týmto okolnostiam, ako aj vzhľadom na povahu uplatňovaných nárokov sa potom nedá konštatovať, že mala niektorá zo strán väčší úspech, a preto súd rozhodol ako je vyššie uvedené, keďže ani jedna zo strán nebola v plnom rozsahu úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.